Ч. 69 (11.410). Львів, пятниця 29. березня 1929. [illegible] Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Хто винен?

Львів, 28. березня 1929.

По замкненні соймової бюджетової сесії вся польська преса переповнена оцінками її підсумків і в звязку з тим оцінками теперішньої політичної ситуації в Польщі взагалі. Санаційна преса стоїть на становищі, що причиною сучасного господарського й політичного лиха в Польщі є сойм. Опозиційна преса твердить навпаки, що саме весь табор т. зв. санації понесить відповідальність за те, що діється нині в Польщі на всіх ділянках життя. Та не зважаючи на те і всі санаційні і всі опозиційні органи преси стверджують посередньо чи безпосередньо одно, а саме, що в Польщі тепер кепсько і на господарському і на політичному полі.

Який вихід з положення? На те нема ясної відповіди від санаторів, нема її і від опозиції. Читаючи ріжнородні голоси преси на ту тему, приходиш до пересвідчення, що в Польщі тепер польські політичні партії та групи не думають над конкретними засобами рятування положення, а готовляться завзято до зведення генерального бою за владу. Щойно тоді, щойно посівши владу, стануть вони мабуть розробляти конкретний плян санації відносин на господарському і політичному фронтах. Бо в такій і не іншій площині стоїть тепер справа. Все готовиться до боротьби за владу. Готовиться до неї навіть т. зв. санація, дарма, що вона нині при владі. Але, але тут треба зробити одно маленьке пояснення. До опанування влади готовиться тепер та частина санації, що була досі в опозиції до політики нинішнього уряду, точніше до політики премієра Бартеля. Є це радикальне крило санації, що не хоче визнавати ніяких компромісів з парляментаризмом, що пре всіми силами до явної диктатури по зразкам фашизму. Бо те крило санації, що нині при владі, треба вважати засудженим — тут ужиємо образового вислову — на детронізацію.

Для докладнішої орієнтації в оцінці теперішнього положення позволимо собі навести деякі наймаркантніші голоси преси. І так варшавський „Глос Правди", обвинувачивши т. зв. сеймократію в усіх головних гріхах пише:

„Сойм виставив собі фатальне свідоцтво на свою творчу нездарність і будучі польські покоління ніколи не простять йому його провини. А ми, сучасні поляки, у невмолимій боротьбі з брехнею публичного життя в Польщі, ніколи не дамо себе звести зі слушної дороги, а сперті на широкі ряди державно думаючих громадян, виборемо нашій державі і нашому народові ті права та устрій, які запевнять Польщі дорогу до закріплення її істнування, а народові дадуть змогу творчої праці на всіх полях життя".

Ці слова бебістичного органу можна вважати „заповідю" боротьби так само, як обниженням свого крикливого патосу щонайменше на кілька степенів.

Львівський бебістичний „Дзеннік Львовскі" формулує провини сойму в чотирьох точках: 1) сойм позбавив державу засобів оборони перед зовнішними ворогами і 2) перед внутрішніми ворогами; 3) сойм (його опоз. більшість) підірвав авторитет Польщі та підірвав довіря до її фінансів і 4) унеможливив працю над направою устрою. До додатніх позицій у соймовому білянсі зараховує цей орган тільки недопущення завдяки клюбові ББ „до реалізації" т. зв. „малого закону про самоврядування". У висновках стверджує цей орган, що „сойм успішно зашкодив Батьківщині" і більше нічого. Над направою цих шкід автор статті не спиняється.

Львівське „Слово Польське", тепер теж просанаційне, вважає причиною всього лиха те, що „програмова лінія правління табору потравневої революції, переказана від літа м. р. в руки премієра Бартеля і його кабінету, підпала виразному викривленню та відхиленню від тієї ідеольогії, яка одинока робить зрозумілим і морально може усанкціонувати травневий переворот". Далі вимагає цей орган в імя рятування того, що дасться, ще й таких засобів: усунення з „табору травневої революції" безідейних, опортуністичних елементів; концентрації всіх живих і творчих сил того табору, здатних до безоглядної, консеквентної реалізації програмових вказівок тогож табору (яких?), зокремаж здатних до розвязання устроєвої проблеми; перемоги всіх тих труднощів, що повстали і ще можуть повстати в господарсько-фінансовій ділянці. „Слово Польске" вказує при тім недвозначно на зразки італійських фашистівських експериментів, як на такі, які треба наслідувати і вірить, що їх пристосовлення в Польщі дасть скорше позитивні наслідки „ніж в Італії". — Щож? Блаженні віруючі!

У львівському ендецькому органі „Львовскі Курєр Поранни" д-р Ст. Гломбінський оцінює останню сесію сойму зовсім протилежно і пише: „Закриття сесії сойму заслугує на те, щоб і її посвятити прихильну згадку. Бо були в ній моменти, які вказують на те, що польський парлямент, понижений і приглушений від часу травневих випадків, починає вертати до здоровля, що віділвалося в нім почуття гідности та відповідальности за долю держави і народу. Була це не тільки бюджетова, але й конституційна сесія... Конституційною була вона тому, що вперше після травневого перевороту знайшлася соймова більшість, яка мала відвагу впімнутися в конституційний спосіб за права парляменту, загарантовані конституцією і відважилася в правній дорозі доходити своїх прав на контролю уряду".

Всего наведеного хіба досить, щоби зрозуміти, в якій мірі згущеною та пересиченою завдатками всяких несподіванок є політична атмосфера в Польщі. При всяких скрутних ситуаціях інтродукцією до назріваючих, нераз дуже важних, подій все були спори на тему: хто винен? Хто винен, що на горизонті теперішнього життя в Польщі скупчилося аж так багато труднощів? Хто винен, що усунути їх безсилий і уряд і весь йому відданий табор? Ось питання, яке тепер займає польську політичну еліту і польську прилюдну опінію. Самозрозуміло, що дискусія над тим питанням, може протягатися дуже і дуже довго, а тимчасом самі політичні обставини заставлять життя викинути якусь таку штуку, якої т. зв. професійні політики найменше надіються. Це треба мати на увазі й нам та відповідно готовитись до всяких несподіванок.

Американсько-англійське напруження.

Ще про затоплення англійського корабля американцями.

Затоплення англійського корабля „Імальоне", американською митною охороною, загрожує поважним непорозумінням між Анґлією та Америкою. Англійські ґазети публікують справоздання капітана англійського корабля, яке він зложив під присягою англійському консулеві. З цього справоздання виходить, що американці затопили корабель на отвертому морі, цеб-то поза межами 12 милевої прибережної смуги, в якій вони після договору з Анґлією мали право затопити корабель, якщо він не послухав наказу американської митної сторожі. Та цього мало. Капітан затопленого корабля твердить, що коли американці затопили корабель, то стріляли до рятункових човнів, на які сіла його залога й потопили також ці човни. У свойому справозданні капітан пише: „це найпідліший і найнікчемніший злочин, який від часу війни заподіяно на отвертому морі". Це справоздання зробило величезне враження в Анґлії. Уряд наказав свому послові якнайдокладніше розслідити всю справу й прислати справоздання. Англійський посол у Вашінґтоні гже вислав урядників посольства до Ню-Йорку для розсліду справи, бо американський уряд спершу відмовився давати відомости, покликуючися на те, що подія сталася на американських водах і тому є чисто американською внутрішньою справою.

З найновіших відомостей видно, що американський уряд заперечує зізнання капітана затопленого корабля та твердить, що корабель затоплено близько берега, в такому віддаленні від нього, коли митна охорона мала на це право при спротиві пачкарського корабля віддатися ревізії.

На господарські теми.

Будівельна скрута на селі.

Серед калейдоскопу господарських недомагань у Польщі висувається нині на перше місце мешканева скрута в містах. В останніх часах набрала вона аж богато розголосу. І не диво. Число населення зростає на около 15 відс. річно, а число міських будівель ледви на 4 відс. А будуються переважно державні чи комунальні будинки, більше для спинення безробіття ніж для потреб держави, зате приватні доми будуються хіба лише тоді, коли їх власники можуть спиратися на державних кредитах, бо приватний кредит не рентується. Крім того його майже немає. Навіть прем. Бартель не міг закрити в своїй останній оптимістично настроєній промові правди, що на заспокоєння мешканевих потреб міста треба около 14 міліярдів золотих, та що приватна ініціятива не дасть цьому ради. А державна? Уряд видить розвязку в створенні будівляного фонду при допомозі підвишки міських мешканевих податків. Але, знаючи настрої міського населення, може й сам уряд в таку розвязку не вірить саме тепер, коли місто задихується вже під дотеперішніми тягарами.

Так стоїть справа розбудови міст. А села? Про село прем. Бартель ні словом не згадав при точці розбудови, про нього й не пишеться. Зате вже підносяться голоси, що й село повинно причинитися податками до розбудови міст. Не пишеться вже й неговориться в офіціяльних кругах про те, що село ще досі не загоїло ран, завданих війнами, що воно ще досі не відбудоване, та що ізза дорожнечі будівельного матеріялу та непоплатности хліборобства, яку завдячує воно офіціяльній господарській політиці, майже ніхто на селі не в силі будувати ні мешкань, ні господарських будинків згідно з раціональними вимогами господарки. А не казати вже про будівлі потрібні для упромисловлення хліборобства. Може й байдужним для деяких чинників те, що нині на селі живуть по дві, а то й по три родини, в одній курній негігієнічній кімнаті, що здоровний стан є просто невідрадний, що свари та процеси, повсталі саме з тих причин, затроюють життя. Але вже не повинно бути для нікого байдужним те, що ізза браку належних стаєн підупадає годівля худоби, тобто саме та ділянка сіль. господарства, яка в наших часах одинока дає експортовий с. г. матеріял, що ізза недостачі стоділ, шпихлірів та пивниць марнуються зем. плоди, падає рентовність господарська. Компетентні чинники не повинні забувати й на те, що лише ростом села росте місто, та що не має для міста добра й розвитку з упадком села, тому доля розбудови села повинна бути першою їх журбою.

А тимчасом ті чинники не то що не дбають за розбудову села, але навпаки, позбавляють його будівляного матеріялу. Фахові лісники твердять від давна, що лісова політика наносить краєві, головно хліборобству, великанські шкоди дозволами на надмір вирубу лісів і то не на заспокоєння опалових та будівляних потреб краю, але на заграничний експорт. Ось наприклад в 1926 році вирубано в Польщі 30 міл. куб. метрів, тоді як після вимоги раціональної лісової господарки можна було вирубати 18 до 20 мілїонів, бо стільки виносить річний приріст, а з вирубаного зужито в краю ледви 25 відс., решта пішла за границю. Стан з 1926 р. є образом усіх інших років. Якщо Польща булаб богатою в ліси, то цей люксус можнаб зрозуміти. Але вона стоїть щодо лісів аж на 14 місці в Европі, а вирубує так, немов би стояла на пятому. А чому так робиться? Бо вивозу треба на зрівноваження пасивного торг. білянсу, на здобуття чужої валюти для заграничних зобовязань, бо треба заробити на вивозових митах. Тут очевидне, що інтерес влади зовсім не покривається з найконечнішими потребами села. І вийшло таке, що сільське населення, маючи під боком ліси, не може нині навіть докупитися опалового, не то будівляного матеріялу, і мусить спроваджувати з заходу камінне вугілля на опал тоді, як дерево мандрує зпід боку на захід.

Не дивуємося, що в Німеччині запанувало вдоволення, коли Польща з нею при кінці мин.

року заключила так зв. деревну провізорію на 1929 рік, бо Німеччина, цінячи культурне, господарське, гігієнічне й охоронне значіння власних лісів, дістала можність зберігати їх, а і свій деревний промисл одночасно підтримувати довозеним сирівцем. Але дивною мусить бути з цего приводу радість деяких польських кол, що маючи у себе цей великанський запас потенціяльних сил сонишної енергії, визбуваються її з так великими стратами для власного населення, для власного господарства. При продовжуванні такої лісової політики скоро може прийти час, що на Поліссі та в Карпатах не стане лісів. Тоді прийдеться там населенню, яке при теперішній господарці має ще заробітки, хіба вимандрувати з обнажених гір, бо не буде з чого жити, а всему населенню Польщі прийдеться купувати деревний будівляний матеріял хіба за границею.

Тому, коли говориться нині про розбудову міста, а навіть підносяться голоси, щоби частину податків на ту ціль покривали села, то ще важнішою справою є питання відбудови і розбудови села, а тоді щойно розбудується місто, збогачене селом і то без віяких штучних інєкцій.

М. Творидло.

Загроза повені.

Грізний похід води й леду.

З ріжних сторін краю повідомляють про те, що повінь вже розпочалася. Рушили ріки, рушили леди, а деведе виступає вже вода з берегів. Покищо не чути нічого про більші небезпеки, якими погрожувалаб цьогорічна повінь, бо виливи мають наразі характер льокальний. Одначе сила води й леду зростає з години на годину, тому загроза повені дуже значна.

Великі ріки, а саме Сян і Дністер, покищо не вийшли з берегів так далеко, щоб загрожували катастрофою. Зате менші, з малими берегами, не в силі вдержати наступу криг і почали виливати.

В Рудеччині води зросли з 2-ох метрів висоти на 4.70 м. Верешиця залила вже левади на кілька кільометрів. Тисьмениця і Поверхова розливаються по полях щораз більше. В Самбірщині, біля Чернихова, загрожені вже й хати. Між Черниховом і Коничиками перерваний шлях і міст. Навіть біля Боршович вилила така річка, як... Полтва!

Вислід „плєбісциту“ в Італії.

Вислід уряджено фашистівським урядом плєбісциту, як і треба було сподіватися, дав бажаний для Мусоліні-я вислід. З 9.650.570 вписаних на листи виборців, узяло участь у виборах 8.650.740, або 89.63 відс. За предложеною листою голосувало 8.506.576 виборців, проти — 136.198. Римський клер узяв демонстраційну участь у виборах. Священики й єпископи ішли з парадою до виборчих льокалів. Мир між Квіриналом та Ватиканом дає свої наслідки.

Закордонний політичний огляд.

Наслідки версайського „замирення“.

Змальовані вчора у статті під тією самою назвою напружені відносини в Еспанії, Югославії, Німеччині, Польщі та Болгарії мають одно й те саме джерело, хоч на перший погляд такого враження не набирається. Одначе прослідивши справи ближче, слід ствердити, що всі ті непокої, від Еспанії починаючи, а на Болгарії кінчаючи, мають один глибокий причиновий звязок. Еспанська диктатура виросла на економічнім підложу, в ситуації, де старий державний лад не міг більш опановувати всеї дійсности життя. Звалено тому парляментаризм. Нині в Еспанії починається наступ на диктатуру, бо й вона не виконує і не може виконати завдання. Щож прийде? Знова парляментаризм? Він знова не усуне тих джерел, з яких пливе нинішне еспанське — передовсім економічне — лихо. Це лихо не лежить в парляментаризмі чи диктатурі.

В Барцельоні приготовляється велитенська світова виставка. Еспанці богато ждуть від неї. Але хіба виставка, типовий господарський паліятив нашої доби — щось зарадить тому, що лихо Еспанії лежить в системі і то не в еспанській, але тільки і передовсім в загально европейській?! Бо джерело усього лиха тут, тільки тут, тільки в сучасній европейській, версайській політичній системі.

Югославянська й інші диктатури виросли в немалій мірі з т. зв. меншостевої проблєми, але та проблєма виросла теж з версайського укладу Европи. Те саме відноситься до інших держав, хоч і з ріжних причин, до Італії, Угорщини, Німеччини, Литви, Болгарії. Хіба виявляти на цьому місці всі ті звязки, які істнують поміж версайською системою й повеню европейських диктатур? Версайська система витворила цілком безглузді відносини у всіх площинах европ. політичного життя, від економічної починаючи і демолітичною кінчаючи.

Тимчасом ті, що нині мають диктатуру або з усіх сил поборюють парляментаризм, — роблять помилку в думанні, бо беруть наслідки за причину, в той час, коли лікування Европи потрібно починати від джерела, від найглибшої причини лиха. Версайський уклад Европи пригадує краєвид, скований лютою зимою. Цей краєвид носить на собі застиглі риси поанкаризму. В тім краєвиді сковано життя в таку політичну систему, в якій воно не вміщується. Політичні непокої по цілій Европі є вістунами неминучої відлиги. Ґрандіозний плян репараційного банку, кинутий на дискусію в Парижі, той сам, що був би в стані розвалити істнуючий европейський порядок є теж знаменною познакою цеї майбутньої відлиги. Вона прийде. Мусить прийти, бо ще нікому не пощастило на віки скувати певний природний краєвид, а тим менше політичний горизонт.

Зенон Пеленський.

На парляментарній арені.

Справа гіпотек на розпарцельовані ґрунти.

На останньому спільному засіданні Комісій Правничої і Земельних Реформ у справі законопроєкту про управильнення гіпотечного стану нерухомостей, придбаних при парцеляції (про цю важну справу була вже подана вістка в ч. 53 „Діла“) від Українського Клюбу промовляв пос. д-р Загайкевич. Він запропонував, щоби не лише Окружному Земському Урядові, але також інтересованому, себто парцелянтові, можна було жадати в суді перевести постуговання, унормоване цим законом. Пос. д-р Загайкевич виходив із становища, що можуть трапитися випадки, в яких земський уряд, стоючи на ґрунті інтересів парцелюючого власника, не виступить перед суд з внесенням на управильнення гіпотечного стану парцельованих нерухомостей, і тоді цілий закон міг би не найти приноровлення. Томуто д-р Загайкевич домагався, щоби в випадках, коли земський уряд протягом речинця, означеного законом, не поставить у суді відповідного внеску, міг з таким домаганням виступити парцелянт. З цією поправкою пос. д-ра Загайкевича погодилися також інші селянські посли з Комісії Правничої і Земельних Реформ. Однак представники міністерств Справедливости і Зем. Реформ цим поправкам рішуче спротивилися, добачуючи в них небезпеку для реґуляції аґрарних справ земельними управами, і тому ці поправки перепали. Принято натомісць поправку д-ра Загайкевича, щоби не лише зміна особи гіпотечного власника, але також особи посідача розпарцельованих ґрунтів не стояла на перепоні до приноровлення цього закону.

Справа спадкових переводів.

Дня 22. ц. м. радила соймова Правнича Комісія над внесенням Українського Клюбу в справі привернення повітовим судам на територіях апеляційних судів у Львові, Кракові та на території окружного суду в Цешині спадкових переводів, які тепер в заступництві судів переводять нотарі, як судові комісарі. Реферував справу *пос. д-р Загайкевич*. В основному рефераті він виказав аномалію цього стану, бо спадкові переводи не є обняті нотаріяльним законом з 25. липня 1871 р., а налагнання спадкових відносин входить у сферу загального виміру справедливости і як таке повинно бути ведене судами безплатно. Вправді § 29. неспірного патенту з 9. серпня 1854 р. передбачує поміч нотарів в тих справах, однак ґенеральна делеґація нотарів до владжування всіх спадкових актів пішла задалеко й обтяжує в непотрібний спосіб населення. Тому то вже австр. міністерство справедливости рескриптом з дн. 5. березня 1900 р. ч. 2620 розпорядило відкликання цієї загальної делеґації. Однак рескрипт цей не був перед війною всюди виконаний, а в часі війни президія апеляційного суду у Львові обіжником 6. X. 1919 р. відкликала його та наказала всім сільським повітовим судам віддавати нотарям на далі спадкові переводи. Тому попередній сойм

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.[19)]

Оповідання.

(Продовження.)

— Таке мені ще не пригодилося! Значить: у вас обох укриті таланти! Не їдьте, переспитеся в мене, а завтра по відправі в церкві граємо! Граємо, браття, далі! Цілий день! Часу маю я доволі! І фербля навчу вас, бо вроджені у вас таланти!

— Так, так! Залишайтеся! — підхопив і Ромко, що тепер якби прокинувся. Він все собі пригадав. — Залишайтеся! Вам буде тут чудесно!

— А ти, Романе? — спитав Грицько.

— Я мушу їхати, бо дома конечно коней. Ну, по вас я приїду. Слово чести... — Підійшов до Стецька і шепнув йому до уха: — Лишайтеся, ви ще раз стільки виграєте!

— Справді!? — захоплювався поет.

— А як програємо все? — спитав практичніший Стецько. І він сіпнув Грицька за рукав і вже були на тарантасі.

— Грицьку, ти хотів лишитися, а зі щастям не слід гратися. Не все в середу Петра! — вчив Стецько Грицька.

Коні гналися скоро до дому. Роман похнюпився й мовчав.

— І що я скажу дома?...

XVI.

Приїхали в Болотнище, переспали і знов вийшли купатися. І знов Грицько лежав на сонці, вдивлений в синє небо і мрів свої мрії, і знов Стецько купався і любувався сонцем. Роман перепросив їх на кілька хвилин і вернув аж по довшому часі. Вернув і втішений промовив:

— Чудовий маю плян! Чудову прогульку зробимо знов нині! Не так далеко, як учора, а близесенько. Поїдемо до Левицького, знаєте, того правника, він давно вже просив мене до себе.

— Ти здурів, що так що-дня возишся? — спитав Стецько з води.

— А ти зле вчора вийшов? Левицький конче прохав мене і вас до себе. Я казав йому недавно, що ви будете в мене, отже конче прохав мене, щоб я і вас привіз до нього. Дуже добрий хлопець! А його батько, письменник, фільософ, з вашої „бранжі“. З ним варто поговорити, ось там буде душевний пир.

— Письменник? Котрий це? Що писав?

—Ну, що писав, цього я не знаю, але всі кажуть, що він мудрий, пише. Поїдемо, поговоримо, побачите самі.

— Їдь собі! Мені й не сниться кудись їхати — промовив Грицько. — Котру то ніч я не сплю вже?

— А що будеш робити? — спитав Роман і відповів уже згори придуманою відповідю: батько, мати й сестри їдуть зараз по обіді до сусідів у гості. Я з вами до Сорок, бо вже обіцявся, а хату замикаємо...

— А який чорт тебе носить знов? — питав Грицько далі.

— Яж кажу, що обіцяв молодому Левицькому, що приїду з вами. До того фільософ! Фільософ думає, що він один робить громадянську працю, а ми, правники, не робимо нічого. Я мушу нині бути в Сороках в одному важному громадському ділі. Я мушу їхати, а ви чейже не лишитеся самі, як усі виїдуть?

— Добре, добре, їду вже, їду! — відповів нерадо Грицько і знов потонув у думках.

Роман пішов купатися, а Грицько вдивився в синє небо, по якому тут і там мчалися хмарки.

...Ще в столиці задумав поему про Прометея. Вдивлявся тепер у синє небо з хмарами і ввижався йому старий Зевес і рій богів та богинь, що линули на хмарах на вершки Олімпу.

...Зелені верхи Карпат, зарослі густими, все зеленими лісами, а понад усіми верхами підноситься в гору Чорногора. Тут ясніли колись до сонця палати українського Зевеса — Дажбога. Довкруги палат саме пахуче зілля, що одурить людину, колиб хотіла перейти заборонені межі...

...Гремить Перун, від сходу до заходу, від півдня до півночі темними хмарами бовдуриться все небо. Над хмарами ясне сонце світить, по хмарах ходять боги...

...Із землі спішиться Прометей. Іде з дому від народу, що тільки пролив своєї крови, тільки переніс терпінь на своїх плечах через ріку життя, із цього на той бік. Боги сліпі, глухі на зойк і бряск кайдан.

— Грицьку, купайся, а то вже йдемо!

— Дай мені спокій! Чого від мене хочеш?! — крикнув Грицько, як опарений.

— Щож тобі такого? Кажу, йди купатися, а то вже кличуть на обід.

— Забирайся до сто чортів із твоїм обідом! Дай мені спокій — і він знов ляг і прижмурив очі. Стецько замовк.

— Що йому такого? — реготався трохи здивований Роман. — Це таке його натхнення? Ха-ха-ха! Як божевільний — тай годі! Але ми ходім їсти, а він нехай далі мріє, може й вимріє щонебудь!

Небавком по обіді заїхав перед ґанок візок і вони всі три влізли в нього. Пані-матка вийшла знов на прощання і знов у дусі благословила, щоб більше не вернули...

(Продовження буде.)

резолюціями з 18. VII. 1924 і 22. III. 1927. взивав міністерство справедливости передати спадкові переводи назад повітовим судам. Рескриптом з 10. березня 1925 р. оправдувало міністерство справедливости цей стан зменшенням судових етатів, які не можуть виконувати як слід дотеперішніх своїх обовязків і тому не були би в силі переводити без школи для інтересованих нової праці. Покликуючися на загальне домагання селянства, яке нарікає на непотрібне обтяження їх нотаріяльними коштами за переведення спадкових переговорів, пос. д-р Загайкевич домагався ухвалити вище згадане внесення Українського Клюбу; його прийнято значною більшістю голосів, проти голосів ББ. і НД.

Важну поправку приняли Комісії, усталюючи, що коли ціна за розпарцельований ґрунт не була в цілости сплачена, тоді суд на внесення гіпотечного власника або набувців має право перерахувати залеглу ціну, як особисту претенсію по думці вальоризаційного розпорядження Президента з 14. травня 1924 р., назначити її висоту в капіталі та відсотках і подати речинець її сплати.

Належить врешті згадати ще про одну важну постанову, а саме, що коли на розпарцельовані ґрунти перейшли табулярні довги, які обтяжали велику власність, то стягати їх з розпарцельованих ґрунтів не буде можна, заки не буде переведена екзекуція осталої, ще нерозпарцельованої, великої власности.

Перевівши спеціяльну дискусію принято відтак цілий законопроєкт і в третьому читанні.

Стримання податкових залеглостей.

При справі допомоги населенню, потерпівшому від елементарної катастрофи морозів забрав слово м. і. *посол д-р Ст. Біляк*. Представивши трагічне положення сільського населення, в першу чергу дрібнорільничого, вказав, що в теперішню хвилю погіршує його положення брак готівки, брак можности заробітку — та найбільше — енергійне й немилосерне стягання податків з високими відсотками і карами за проволоку. Коли господарське положення селянства хоче уряд дійсно ратувати перед катастрофою — обовязково повинен здержати примусове стягання податкових залеглостий до осені цього року — і то без дочислення відсотків і кар проволоки. Згідно з тим домаганням поставив посол д-р Біляк внесення на ухвалення резолюції: „Сойм взиває уряд здержати примусове стягання податкових залеглостий від дрібнорільничого населення та пересунути їх платність до осени ц. р. без дочислення відсотків і кар проволоки". Пропоновану д-ром Біляком резолюцію ухвалив сойм подавляючою більшістю, бо проти неї голосували лише посли ББ.

„Великий Борислав".

Протести широких кругів населення проти пляну кількох одиниць.

Борислав 22. III. 1929.

Від кількох літ непокоїть мешканців сусідуючих з Бориславом громад зловіща вістка, що ці громади мають бути прилучені до Борислава, щоб таким чином створити „великий Борислав". До Борислава малиб бути прилучені: місточко Тустановичі і села Мразниця, Баня Котівська і Губичі. В той спосіб маєтками таких богатих громад, як Тустановичі і Мразниця, мав би ратуватись Борислав від „смерти".

Треба знати, що Борислав хилиться від якогось часу до упадку. Нафтовий рух завмирає тут з дня на день. Колись, як Борислав був у повній стадії розвитку і найбогатшим нафтовим осередком, тоді ніхто не цікавився бідними бойківськими селами і не потребував до нічого ні Мразниці ні Тустанович. Нині відносини основно змінилися і тому найшлися люди, які хотілиб санувати Борислав при помочі прилучених до нього українських громад.

Для інформації читачів варто подати, що бориславські громадські комісарі затягнули довг на громаду в сумі ок. 180.000 долярів, а таку суму в нинішніх умовинах сплатити нелегко. Отже нехай платять ці довги прилучені громади, а громадські комісарі нехай господарюють дальше! Особливо Мразницю — другий Борислав! — варто би прилучити, а понри те ще й інші, теж не бідні громади...

Проєктодавцем цеї оригінальної злуки є б. славний комісар інж. Кобак, що господарив вигідно 10 літ в Тустановичах, а як, про це загально відомо. Він хотів би стати колись посадником великого Борислава, рахуючи на своїх червоних товаришів (він соціяліст), які в більшому місті гралиб першу скрипку. Ідею злуки пропагують також деякі панове зпід стягу одиниці, в першу чергу пос. Войцеховський, якого інструкції виконують усі бурмістри й комісарі і який зачав видавати для пропаґанди тої злуки навіть свою ґазетку „Ехо". Ніхто не питає заінтересовані громади, чи вони бажають собі злуки, а зате бурмістри з Борислава й Тустанович і комісар з Мразниці їздять до Варшави, де стараються добитись прилучення згаданих вище громад до Борислава.

Проти тої злуки відбулося протестаційне віче в Мразниці ще 25. листопада 1928, на якому були громадяни без ріжниці народности. На цьому вічу промовляли посли п. Максимович і д-р Блажкевич. Ухвалено однодушний протест проти злуки й вибрано депутацію, яка запротестувала у старостві і має виїхати в тій справі на днях до Варшави.

Друге віче відбулося в тій справі 18. ц. м. На ньому ухвалено такі резолюції:

I. Громадяни Мразниці, Тустанович, Губич і Бані Котівської, зібрані на вічу дня 18. III. 19 9 р. в салі Нар. Дому в Мразниці, одногідно протестують проти всіх заходів і зарядженъ урядових кругів, що змагають до втілення і прилучення громад Мразниці, Тустанович, Губич і Бані Котівської до Борислава в цілі створення одної громади, т. зв. „Великого Борислава", як також до злучення громад для спільного завідування громадськими справами.

II. Зібрані взивають і доручають членам прибічної ради в гром. Мразниці і радним інших заінтересованих громад, щоби при дотичних ухвалах запротестували проти прилучення, а щодо гром. Мразниці, щоб запротестували також проти компетенції гром. комісаря підприймати ухвалу або видавати опінію в справі прилучення гром. Мразниці.

III. Вибирають делеґацію (Іван Лейбт, Олекса Андрушко і Микола Янів), яка передасть той протест правительственним кругам у Варшаві, воєвідству у Львові і старостві у Дрогобичі.

IV. В ціли переведення тої акції вибирають комітет, у склад котрого входять: Іван Лейбт, Олекса Андрушко, Микола Янів, Теодозій Бундзяк, Гринь Іванчук, Андрусь Добош і Анна Чушакова. Комітетові прислугує право кооптувати собі дальших членів інших народностей.

З Міської Ради у Львові.

Промова члена Ради о. Дамяна Лопатинського про потреби українського населення м. Львова.

(Докінчення.)

Поза тими двома позиціями, що відносяться до потреб українського населення, нема в бюджеті ні одної більше! А чейже повинноб їх бути значно більше! Не піднеслоб це поважно видатків у бюджеті і не булоб ніяким тягарем для міста, а зате булоб доказом що й потреби українського населення найшли як у Вис. Ради, так і в управі міста більше зрозуміння.

Для прикладу вкажу, що для воєвідського комітету помочи для польської академічної молоді признано 15.000 зол. субвенції. А що дістало українське студентство? Є у нас Т-во „Прихильників Освіти", яке ведуть передові й найповажніші одиниці нашої суспільности, що має на ціли нести поміч академічній молоді. На жаль його потреб не узглянено зовсім у бюджеті, хоч число української академічної молоді у Львові є значне і хоч є богато таких українських студентів, що потребують конче помочи. Подібних прикладів міг би я навести значно більше.

В цьогорічнім бюджеті вставлено квоту на три нагороди міста Львова, а саме на літературну, наукову і природничу, по 7.500 зол. Не обтяжилоб це певно міського бюджету, як місто визначилоб якусь квоту на нагороду за працю в українській мові, прим. з історії старинного Львова, або за найкращу українську літературну річ.

Хотячи бути справедливим, мушу піднести і цю обставину, що з субвенцій і дотацій, призначених бюджетом загально комісіям для освіти й культури та суспільної опіки до розділу, комісії ці признають і українським установам ріжні підмоги. Одначе з огляду на те, що число всіх установ, польських, українських і жидівських, є у Львові дуже високе, підмоги, признавані українським установам, є дрібні, просто мінімальні. Українське населення, яке поносить немалі міські тягарі, платить податки, бере участь у розвою міста й у заспокоюванні його потреб, повинно мати те почування, що його культурно-освітні й соціяльні потреби заспокоюють нарівні з потребами горожан інших народностей. А вислів цьому має дати саме міський бюджет.

Доказом легкого, побіжного і поверховного розуміння обовязку щодо заспокоєння потреб українського населення, В. Радою є справа, яка вправді не має свого цифрового вискazу у бюджеті, але яка є мовби ілюстрацією цього розуміння. Вже рік минає, як наш Український Клюб поставив у цій Раді внесення допустити вживання української мови до нарад у Раді. Це внесення звернено на реґулямінову дорогу і воно спочиває в дотичній комісії до-нині. Коли один з наших попередників у давній Раді ставив те саме домагання, питав його один з визначних членів тодішньої Ради і член теперішньої Ради: „Чому не поставите відповідного внесення"? Ми внесення поставили і чекаємо вже хіба аж надто довго на його полагоду. Тому звертаюсь отсим ще раз до п. комісаря, щоб звелів видобути це наше внесення зпід пороху маґістратських актів. Дальшу проволоку у полагодженні нашого внесення і домагань, в ньому зголошених, ми булиб приневолені вважати легковаженням цеї важної для нас справи й актом неприхильности супроти українського населення міста.

Також бажалиб ми, щоби всі урядовці й функціонарі міських заведень поводились з українськими сторонами поправно і вічливо. Дійшов до нашого відома в останні дні один з богатьох фактів, що один кондуктор електричної міської залізниці на домагання учениць в українській мові видати їм пересідку заявив, що не розуміє. І хоч приявний тоді у возі професор державного заведення переповів кондукторові по польськи, чого собі бажають ці учениці, кондуктор велів ученицям висідати, а коли вони цього не могли зробити, бож спішилися до школи на годину, закликав поліцая і той списав на домагання кондуктора протокол з ними. Вже стоячи на становищі інтересу цього міського підприємства, не можна толерувати таких ненормальних явищ. А тимпаче не можна допустити, щоб міський функціонар поводився так грубо супроти сторін української народности.

Ще мушу кількома словами торкнутися справи театру. Наш Клюб голосував за виарендуванням міських театрів головно з тих мотивів, що вважав аренду одиноким способом на обмеження, зглядно на устійнення квоти видатків на театри. Колиж п. референт заявляє, що треба буде квоту 854.000 зол., яку тепер заряд міста має видавати на театр, значно збільшити, то ми думаємо, що треба стерегтися переступлення квоти, означеної в бюджеті. А при цій справі мушу ще піднести цю прикру для нас обставину, що коли В. Рада має на польський театр до річної розпорядимости один міліон золотих, то прохання нашої театральної кооперативи уділити українському театрові у Львові допомогу у висоті 20.000 зол. не найшло ніякого послуху! А чейже при добрій волі можна було це дуже легко зробити — без обтяження міського бюджету.

Іменем Українського Клюбу заявляю, що ми, члени тогож Клюбу, голосуватимемо всеж таки за бюджетом, бо маємо надію, що в слідуючім бюджеті наші оправдані домагання й потреби будуть узгляднені у видатнішій і більшій мірі. Не ставлю поправок, бо не хочу тепер, після уложення бюджету, захитувати його рівновагу. Одначе застерігаю собі, що колиб яканебудь поправка у видатках була принята і зроблена в цьому бюджеті, то я іменем нашого Клюбу зголошу відповідні поправки щодо поставлених в ньому квот на українські цілі, як також поставлю внесення ухвалити деякі нові позиції на заспокоєння найпекучіших потреб українського населення міста Львова.

*

В дня 25. і 26. ц. м. перевела міська рада у Львові дискусію в справі міського бюджету, що на р. 1929-30 виносить у видатках і приходах 25,831.734 зол. (в попередньому році 23,589.191 зол., отже звишка на 8.88 проц.). Подрібно бюджет представляється так: I. Загальна адміністрація 6,505.771 зол. II. Комунальне майно 697.183 зол. III. Комунальні підприємства 818.804 зол. IV. Сплата довгів 4,689.445 зол. V. Шляхи і прилюдні площі 2,643.798 зол. VI. Освіта 1,690.361 зол. VII. Культура й мистецтво 1,267.591 зол. VIII. Публичне здоровля 2,383.589 зол. IX. Суспільна опіка 2,153.355 зол. X. Підтримка рільництва 30.600 зол. XI. Підтримка промислу й торговлі 763.089 зол. XII. Публична безпека 1,430.691 зол. XIII. Ріжні 757.457 зол.

На понеділковому засіданні Ради промовляла перша п. Смуліковська, що слідом за своїм чоловіком, пос. Смуліковським, виступила з ППС і вступила до т. зв. револ. фракції ППС. Її промова-декларація була спрямована проти офіціяльної ППС. З черги промовляли: п. Шморак, що представив постуляти жидівського населення, д-р Домашевич іменем „Зесполу Сту", о. Дамян Лопатинський, що його промову наводимо вище, проф. Килінський і д-р Ротфельд, що доповнював промову п. Шморака.

На вторковому засіданні Ради промовлив перший кс. д-р Шидельський (ХД), що м. ін. присвятив один уступ промові о. Лопатинського і ба-

жав би бачити взагалі щиріші відносини між громаднистами польським і українським. По нім промовляв теперішній редактор „Слова Польського“ Мейбавм, що виступав різко проти українців і жидів, які мовляв, боронять демократичного і ліберального принципу і тимсамим (!) вдаряють в інтереси держави як цілости. З черги зголосився до слова п. Мих. Бачинський, нинішній комісар Нар. Дому, що разом з другим „старорусином“, д-ром Ол. Лисяком, причіпився до польського господарського клюбу в Раді. Він протестував проти промови о. Д. Лопатинського, бо, мовляв, Український Клюб не репрезентує цілої „руской“ суспільности. Є ще такі інституції, як Нар. Дім, Ставропигійський Інститут і „общество Качковського“, що про них о. Лоп. забув, а їм належиться підмога... По промовах дальших промовців (Максимовича, д-р Клифтенової і ком. Надольського) принято в голосуванні цілий звичайний бюджет.

В четвер 28. п. м. реферуватиме сен. Лепкевич на пленумі Ради надзвичайний бюджет, в якому є м. ін. позиція на викінчення школи Шашкевича. Від нового шк. року діти тої школи ходитимуть уже до нового будинку, який лежить серед городів, що притикають до площі св. Юра від вул. Городецької.

Справа самоврядування.

ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО ПОВІТОВУ РЕПРЕЗЕНТАЦІЮ І ПОВІТОВУ ВИБОРЧУ ОРДИНАЦІЮ В КРАКІВСЬКОМУ, ЛЬВІВСЬКОМУ, СТАНИСЛАВІВСЬКОМУ І ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ ВОЄВІДСТВАХ.

IV. Законопроект про повітову виборчу ординацію.

9) **Сполука виборчих лист.** Дозволяється на злуку лист кандидатів. Сполучені листи кандидатів уважається одною листою. Одержують вони разом таку скількість мандатів, яка відповідає сумі голосів, відданих на всі злучені листи. Ця постанова може бути для нас дуже корисною, бо у нас зголошують звичайно велику скількість лист і ми тратимо звичайно через те значну скількість мандатів.

10) **Явність виборів.** Вибори членів і заступників членів повітової ради переводиться в цей спосіб, що кожний виборець може бути присутним при цілім виборчім акті (то значить і при виборі комісії і при зголошенні лист кандидатів і означенні їх числами і при голосуванні і при обчисленні голосів та проголошенні висліду виборів. Цю постанову ухвалила підкомісія на моє домагання тоді, коли відкинено мій внесок про установлення мужів довіря. Саме голосування і обчислення голосів відбувається подібно як при соймових виборах.

11) **Проголошення висліду і виборчі протести.** Вислід виборів подає повітовий староста до прилюдного відома. В речинці 14 днів, рахуючи від слідуючого дня по оголошенні висліду виборів, кожний виборець може внести на руки голови виборчої комісії протест проти важности виборів. Внесені протести предкладає голова в речинці 3-ох днів воєвідському виділові, який вирішує справу протягом 6 тижнів, рахуючи від дня виборів. Це вирішення є оконечне.

12) **Переходові і кінцеві постанови.** Перші повітові репрезентації, вибрані на основі отсего закону мають обовязок у речинці двох місяців, по уконституованні повітової ради, вибрати ради і управи повітових комунальних кас ощадности, які зорґанізовано на основі розпорядку Президента Річипосполитої з дня 13. квітня 1927 р. про комунальні щадничі каси. Перші вибори до повітових рад мають бути розписані на основі отсего закону в три місяці від хвилі, коли закон увійде в життя.

13) **Загальна характеристика законопроекту про повітову виборчу ординацію.** Не дасться заперечити, що обговорений мною законопроект про повітову виборчу ординацію має численні недостачі. Всі ми добре знаємо, як переводжено вибори до громадських рад і що вислід тих виборів не дає українському населенню належного йому впливу на громадську самоуправу, в першу чергу тому, що вибори відбувалися на основі виборчої ординації, побудованої на куріяльній системі. Тому ми на основі представленого законопроекту не одержимо належної нам скількости членів в повітових радах. Всетаки проект нової виборчої ординації, вже хочби тому, що не признає курій є значно кращий від старої ординації. Є він також кращий від тих проектів, над якими радив попередній сойм, головно тим, що не признає він спеціяльних привілеїв польському населенню. Нема сумніву, що при виборах, переведених на основі нового законопроекту, українське населення здобуло би досить значний вплив на повітову самоуправу.

V. Які вигляди має новий законопроект?

Годі напевно сказати, чи ухвалений в підкомісії законопроект про повітову репрезентацію і повітову виборчу ординацію в чотирьох галицьких воєвідствах стане законом і в якому приблизно часі. Подавляюча більшість сойму хоче за всяку ціну ухвалити його. Зновже уряд і посли з одинки докладають всіх зусиль, щоби його не ухвалено в теперішньому виді і старається ріжними засобами проволічи справу. Відомий загально провідник адміністраційної комісії посол Полякевич просто не хотів скликати адміністраційної комісії для нарад над тією справою.

Дня 15. березня ц. р. всі посольські клюби за вимком одинки й ендеків поставили наглий внесок, щоби законопроект про повітову репрезентацію і повітову виборчу ординацію для Галичини, як також законопроект про виборчу ординацію для галицьких міських громадських рад і кілька дрібніших самоуправних законопроєктів поставлено під наради сойму з поминенням адміністраційної комісії. В цей спосіб зголошений внесок хоче унеможливити урядові і послам з одинки проволікання справи і довести в короткому часі в приспішенім порядку нарад до ухвалення законопроектів в законодавчих тілах.

Український Клюб докладатиме всіх зусиль, щоби не тільки скоро ухвалено самоуправні законопроекти, але також, щоби пороблено відповідні зміни у кориснім для нашого народу напрямку. Для повноти самоврядного законодавства слід би ще обговорити проект про виборчу ординацію до міських громадських рад в Галичині. Та про нього іншим разом.

Пос. Волод. Целевич.

Нова реєстрація чужинців в Польщі.

Польська преса подає подробиці про нову реєстрацію всіх чужинців, які живуть в Польщі. Ця реєстрація, відповідно до розпорядку міністра внутрішніх справ, пічнеться 1. квітня б. р. і буде тривати до 30. червня. В місцевостях, положених далеко від повітових осередків, реєстрацію переведуть окремі урядовці, вислані повітовими старостами. В усіх інших місцевостях, чужинці, в віці понад 16 літ, мусітимуть обовязково зявлятися до реєстрації особисто в повітових та громадських старостах. Реєстрації підлягають також горожане вільного міста Данціґу, які живуть у Польщі. За ухилення від реєстрації чужинцям загрожує кара: 3000 золотих кари, 6 тижнів арешту і виселення за межі Польщі. Всі чужинці, які бажають жити в Польщі після реєстрації довше, ніж два роки, будуть приневолені при реєстрації подати прохання дати їм право поселення в Польщі на підставі законів про чужинців.

Засідання ради міністрів.

Вчора відбулося звичайне засідання ради міністрів, останнє перед святами, під проводом мін. Складковського, бо прем. Бартель занедужав. Поладнано тільки кілька біжучих справ.

—o—

За скликання сойм. сесії по святах.

„Ґаз. Варшавска“ повідомляє, що т. зв. ліві партії зголосять по святах внесення скликати надзвичайну соймову сесію для переведення ревізії конституції.

—o—

Перед знижкою оплат за пашпорти в Польщі?

В найближчому часі сподіються зниження оплат за пашпорти. Саме тепер ведеться на ту тему розмова між мін. скарбу і мін. внутрішніх справ у Варшаві. Віцеміністр Ґродинський, ідучи назустріч бажанням сойму, задумує знизити вкінці оплати за пашпорти. Правдоподібно оплати за пашпорти вагатимуться між 150 і 125 зол.

—o—

Знижка курсу польської стабіл. позички в Ню Йорку.

З Ню Йорку повідомляють, що курс польської стабілізаційної позички підлягає значним ваганням. Останніми днями курс цієї позички виносив 85.25 до 85.50. На днях цей курс упав до 84.5. Фінансові круги приписують зміну курсу позички лише нинішній ситуації в Польщі.

—o—

Повінь зближається.

Вода на Бузі збільшилася. Лід ще не пливе. Біля с. Сільця ледові запори загрожують мостові. Військо намагається розбивати ті запори. Підчас рятування мосту на Сяні біля Улянова один робітник тяжко ранений. Міст частинно ушкоджений. На ріці Бистриці повстали ледові запори біля Добрівлян і Грушова. Дністер у горішнім бігу виливає. Томуто постановлено виселити 45 родин зі села Липки, Савки, Ставчани ад Криниця і Заріче ад Більче. Дністер вилив між Попявами і Черниховом і залив біля 1000 моргів поля. В Сільцях на Вкої води зірвали міст.

—o—

ВІДГУКИ ДНЯ.

Дві чи одна?

До мене підійшов один шанований історик літератури і мало не зі сльозами в очах сказав:

— Слухайте. Робіть що. На наших очах твориться дві українські народности.

— Бракує тільки другого Костомарова, щоби написав про це розвідку.

— Не жартуйте. Це просто траґічне

— Траґічне?... Не думаю.

— Як то? І ви за тим?!

— Я ні за тим, ні проти цього. Нехай собі воно розвивається, як хоче.

Історик подивився на мене з докором, а далі замахав руками, мов би відганяв мухи.

— Не смієте так казати. Ви, саме ви! Не хочу цього й слухати.

— Власне я можу це сказати, бо маю вроджену чи набуту хибу, — що пишу. І коли перестану писати, признаю вам рацію, коли не перестану, — мусите признати ви мені.

— Алеж... Алеж... Даруйте, але ви говорите дурниці.

— Не обиджуюся, бо привик до такого осуджування моїх думок. Мені бачите вже набридло за кожним словом лізти в словник Грінченка. Врешті, коли я признав Грінченка за авторитет, — сказали мені, що він не є ніяким авторитетом.

— Мої кохані. Навіть словник академії треба в міри читати.

— Тут річ не в словнику, а в словах. Скажіть мені, як буде по щиро-українськи „вода“?

— Вода?!... Якже інакше? — Вода!

— А не є це польонізм, або русизм?! Ручу вам, що дуже легко може на днях виринути ця квестія і слово „вода“ буде проскрибоване.

— Переборщуєте!

— Маєте щастя, що не сказали „пересаджуєте“.

— Пересаджувати можна капусту, дерева...

— ...Слова — докінчив я.

— Як то слова?

— От наприклад слово: „зараз“. Галичане пересадили його на свій ґрунт, бо „тепер“ було їм за мало українське. За цим словом пішло „мається“, „доповідь“, „заслухавши доклада“, „в нашому віковї“, „листопаду“ і інші заезбручанські щепи.

— Ви не маєте слушности. Нація є одна.

— Але дві мови.

— Одна мова!

— Але десять правописей.

— До речі: правописів.

— Я ґоворю так, як будуть на Великій Україні писати за десять літ.

— Чому будуть?

— Бо тому пять років „та правопись“ змінила в Галичині пол на „той правопис“. А я обчислив, що рівно пятнацять літ іде слово з Галичини на В. Україну. Очевидно тільки таке слово там приймається, яке пропадає в Галичині.

— Видумуєте, або жартуєте — всміхнувся вибачливо історик.

— Зовсім не видумую. Прошу, возьміть слово „поваяк“. Воно доти не приймалося на В. Україні, доки державлося в Галичині. Тепер там залюбки вживають його, як знаменитого новотвору. Те саме і зі „значінням“. Коли в Галичині перестали писати „значення“, там усі перекинулись на „е“.

Історик махнув легковажно рукою.

— Це не другорядні річі. Головна річ тут складня.

— Складня?! Прошу дуже: В ч. 61 „Пролетарської Правди“ з дня 15. березня 1929 р. красується таке: „Портной пропонує садити передн мэдрою в низ, чим досягнути винищення браку, поліпшення якости“.

Історик не дослухав уже до кінця речення і почав тікати мов від вовка.

— Чекайте! Заждіть! — Кричав я за ним. — Є там ще друге речення: „Треба прикріпити монтерів до певних машин на фабриці!“

Але мій співрозмовець був уже далеко. На скруті ще раз обернувся і показав мені два пальці.

Маю враження, що це значило: Дві українські народности.

Галактіон Чіпка.

Успіх Пуанкаре.

Палата приняла 325 голосами проти 255 цілу низку статтей законопроекту про конґреґації. З цією справою була звязана квестія довіря. Над кожною статтею палата голосувала окремо.

По широкому світі.

Зовнішній біланс Німеччини за лютий закінчений дефіцитом 44 міл. марок.

Французька преса повідомляє, що димісія еспанського диктатора Прімо де Рівери це справа найближчої будучности.

Є неперевірені чутки, що в Німеччині підготовляють ґрунт під націоналістичну диктатуру.

У Софії пробував покінчити самогубством один із комуністичних провідників Млядев Стоянов.

Всупереч звісткам буцім-то Троцький рішив залишитись на постійне у Константинополі і не прохати в ніякої держави дозволу на побут, з Відня повідомляють, що він звернувся до бувш. австрійського канцлера Реннера з товариським проханням виєднати йому право вїзду до Австрії.

В Китаю знову розпочалася горожанська війна між урядовими військами та відділами провінції Гонкав. Боротьба ведеться вздовж границі на північний схід від Гупев та на південь від ріки Янґ-Тсе, на границі провінції Гонан та Кіянґсі. Маршал нанкінського уряду Чан-Кай-Шек іде зі своїм штабом до Кукіату.

Димісія Прімо де Рівери?

В европейській пресі поширюються, не знати який з черги раз, поголоски про димісію еспанського диктатора Прімо де Рівери. За димісією мав заявитись сам король Альфонс. Париський „Журналь" твердить навіть, що димісія прийде заразже по відкритті вистав у Севіллї та Барцельоні.

НОВИНКИ

— Перші Загальні Збори „Українського Товариства Бібліофілів" відбудуться в суботу дня 30. березня в 5. годині пополудні в Бібліотеці Товариства „Просвіта" у Львові, Ринок ч. 10. Члени-основателі запрошують до участи в тих зборах всіх українських бібліофілів. 1695 1-3

— Брудні цукорні та пекарні. На терені познанського воєвідства перевів делеґат мін-ства внутр. справ люстрацію млинів і пекарень. Пекарні були такі чисті, що аж одну четверту їх частину у самім Познані довелося замкнути, а половину пекарень покарали гривною за „чистоту" і хробацтво. Також зачинили найбільшу цукорню в Познані „Варшавянку" також за велику чистоту і хробацтво. Може би таку несподіванку зробив цей делеґат у Львові?

— Пожежа велитня-корабля. Вчора згорів до тла в пристані в Гамбурзі пасажирський корабель північно-німецького Льойду „Европа". Величезні шкоди. Кружляють поголоски, що маємо тут до діла зі саботажем. Корабель „Европа" мав 46.000 тон поемности і був третім велитнем північно-німецького Льойду для комунікації з Америкою. Кошта його будови були 50 мілїонів нім. марок. Шкода була обезпечена на 44 міл. марок.

— Ріжні вістки. Сенат стейту Оклягома рішив більшістю голосів 39 проти 5 звільнити ґубернатора Джонтона за розтрати державного гроша. — У Білгороді російський монархіст Селякін хотів виконати атентат на відомого поета Константина Бальмонта за те, що він відійшов від монархістів і перехилився своїми симпатіями до соціялістів. — Італійський інжинір Альбертіні приїхав до Осльо з метою нарадитися зі знавцями як зорганізувати підбігунову виправу для розшуків останків „Італії". — У Бразилії панує епідемія жовтої пропасниці. — Підчас боксерських змагань у Шікаґо дійшло до бійок між „білими" і муринами; сто осіб ранених.

— Примхи температури. У Парижі виїмкова спека, що доходить до 22-ох степенів. У березні не памятають такого тепла від кількадесяти років.

— Смерть великого поета. Помер у 61. р. життя найвизначніший сучасний чеський лірик Отокар Бжезіна, державний лавреат. Він був учителем у Ярмеріці і називався „приватно" В. Єбави. Бжезіна походив з робітничої рідні. У перших початках під впливом реалістичного напрямку, згодом імпресіоністом, заки власною фільософічною працею не придбав окремої творчої фізіономії. Першою його збіркою були поезії п. з. „Руки", другою „Музика джерела". Залишив пять томів поезії. Останні його твори сильно закрашені містицизмом, а навіть окультизмом. Жив він самотником у містечку з 4000 мешканцями, в хатині виповненій ущерть книжками і називав себе самого „старцем з гір". Бжезіну порівнюють з двома дуже мало схожими на себе поетами: німецьким сучасним ліриком Георгом і американським пантеістом Уот Уітманом.

— Слава. У Москві оголосили офіціяльний розпорядок, щоби до дня 1-го травня перейменувати всі вулиці, клюби та організації, які ще досі називаються іменем Троцького. — У Льондоні видали 150.000 листівок з фотографією короля Джорджа в перший день його проходу по салі після довгої недуги. Всі вони продані за три дні. Уже почався друк нових пів міліона примірників цих фотографій, призначених для доміній. — З нагоди іменин марш. Пілсудського 350 міст у Польщі вибрало його своїм почесним членом.

— Чим є французькі посли? Один із париських журналів подає цікаву статистику парляментських послів щодо їх професій: 133 адвокатів, 62 домовласників, 52 журналістів, 49 промисловців, 45 лікарів, 41 бувших державних урядовців, 35 професорів, 35 землевласників, 1 торговець худобою, 32 промисловців, 17 інжинірів, 12 конторських служачих, 10 механіків, шлюсарів і шахтарів, 8 бувших офіцирів, 8 нотарів, 6 фармацевтів, 6 ветеринарів, 6 рентієрів, 5 приватних адвокатів, 5 складачів, 5 директорів товариств обезпечень, 3 письменників, 3 комівояжерів, 2 архітектів, 2 банкирів, 2 книговодців, 2 корабельних будівничих, 4 священиків, 1 котляр, 1 рубач, 1 стрижій, 1 тесля, 1 швець, 1 ткач, 1 монтер, 1 дентист, 1 палітурник, 1 різьбар, 1 рисівник, 1 директор акційного товариства, 1 комісіонер.

— Жінки головами советів. „Правда" приносить вістку, що в Азербейджані в 116 сільських советах головами вибрані жінки. У Казані заступником голови нового міського совету вибрана Тазетдінова, татарка.

— Свідомі комсомольці. „Комсомольська Правда" з 20-го ц. м. приносить таку статейку: „Комсомольці на Україні народ практичний. За свою роботу підчас кампанії перевиборів чимало з них рахувало на нагороду. Тепер невдячники невдоволені. Секретар ячейки села Раївки, Луганської округи, в відповідь на докори, що його ячейка нічого не робить, пише: „З огляду на те, що мені не платять, я не хочу працювати і взагалі можу виступити з комсомола". А керманич відділу агітації та пропаганди цієї-ж ячейки заявив, що виступає з союзу комсомольців з такої причини: „Я думав, що мені, як бідаку, дадуть коня або щонебудь інше, а тому, що на мене ще натискають, я мушу виступити з комсомолу". Кореспондент Кобзар зі села Сокільник, Славяносербського району, в відповідь на пропозицію вступити в колектив, відповів: „Мені треба пару волів! Навіщо мені колектив!"

— Численні неполагоджені замовлення, запити та прохання примушують нас **продовжити продажу книжок по знижених цінах до 15. квітня 1929 р.** Тому всі ті, що не використали цеї нагоди, можуть ще прислати своє замовлення. Каталоґи висилаємо даром. — Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, Ринок 10; Канцелярія Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10; Українська Книгарня й Антикварня, Львів, Рутовського 22.

З театру.

Великий Міський Театр: „Царевич", оперетка в в 3 актах Ф. Леґара.

Що й казати: з постановок численних повоєнних оперетoк, що зявляються на сценах, як гриби по дощі, чимраз важче доглянутися творчої інвенції у їх авторів-лібретистів і композиторів. Про природний, золотий гумор, що знаменує давні, передвоєнні, клясичні оперетки, вже й не згадуємо. Чи причиною того явища є масова продукція на оперетковому ринку („на замовлення"), чи помітний упадок смаку публики, яка вдоволяється найпустішими фабрикатами і цим потягає авторів до такої „творчости", — не знаємо. На всякий випадок слід ствердити, що нинішні оперетки не дорівнюють нічим давнішим, а коли публика все таки на них ходить, то тільки тому, що це „новини".

Нова постановка міського театру, оперетка „Царевич", написана на основі драми Г. Запольської двома відомими фабрикантами такого краму (чи хламу? — прим. складача), віденцями Бєбахом і Райхертом, виявила, що й ця новина не відбігає в нічому від інших повоєнних виробів. Вона така сама безнадійно нудна, довжелезна й банальна, в ній таксамо нема іскри таланту, нема дотепів, як у її попередниць, що їх ми оглядали на сцені у Відні, а згодом у Львові (бож усі опереткові новини приходять до нас з Відня). Не поможе тут богато й музика майстра Леґара, не поможуть і оригінальні балетові вставки — ситуації це не врятує. З цілої оперетки, від першого акту до останнього, віє безнадійність, утома, смуток. Вже давно публика так сердечно не нудилася, як на цій виставі.

Підготовлено „Царевича" на загал старанно, хоч не обійшлося й без деяких манкаментів. Добра була Корабляна як голосово, так і сценічно, слабший Маліновський, що до того співає у високих позиціях за різко. Друга пара Татшанський і Рильська, намагалися надробляти темпераментом, а Татшанський ще й своїми оригінальними дотепами (бо лібретисти зовсім забули про гумор)

але й це небогато помогло і безнадійности на сцені й серед публики не розвіяло. Виконавці другорядних партій в загальному дописали, але для цілости це може мати тільки другорядне значіння. Найкращий зі всього був балет, зокрема „Тройка", яку на домагання публики повторювано. *І. Н.*

Дописи.

ДРОГОБИЧЧИНА. (Справа української мови в міській раді. — Наша праця в місті й повіті. — Ювилей „Просвіти". — З весною— до дальшої праці!) Після переведення громадських виборів піднято у нас — на жаль — тільки по деяких громадах питання українських прав у громадській адміністрації. Як відомо, відповідно до постанов польського язикового закону адміністраційна влада обовязана на українські письма давати відповіди в українській мові, оскільки того жадає сторона. Крім того всякі публичні оповіщення громадської управи і протоколи засідань громадської ради можуть бути писані по українськи, якщо так ухвалить громадська рада. Для здійснення тих мінімальних язикових прав поставили отже тутешні українські радні на одним із засідань міської ради відповідне внесення. Те внесення рада відіслала до окремої комісії, на якій польські представники, признаючи, що кореспонденція громадської управи зі сторонами має бути ведена в мові письм, спротивилися виданню оповіщень і списуванню протоколів засідань в українській мові; наслідком того їх становища комісія прийшла на раду з неґативним предложенням. Після заяв українських представників на дотичім засіданні ради польська більшість при невтральній абстиненції жидів, уляґаючи арґументам українських промовців, рішила не відкидати внесення, а відослати його знову до комісії. Польські радні виясняли своє становище тим, що досі таке внесення появилося тільки на міській раді у Дрогобичі і що в ніякім іншім місті не підношено дотепер домагань в напрямі поширення прав української мови. Коли пишемо про це, то тому, що уважаємо справу актуальною для всіх наших міст і при тій нагоді дозволяємо собі звернути увагу на порушену вже свого часу потребу організації наших міських представництв. — У минулому місяці відбулась у нас конференція голов усіх українських культурно-освітних та господарських установ, скликана головою Повітової Народньої Організації д-ром Витвицьким, який зложив звіт з діяльности Повітового Народнього Комітету в політичній, освітній та економічній области, подаючи рівночасно зібраним біланс цілорічної громадянської праці у всіх наших інституціях. Не входимо у всі дані того звіту, підчеркуємо тільки успішний вислід парляментарних виборів і недавних виборів до Каси Хорих, преґарний розвиток Повіт. Союзу Кооператив, початого майже з нічого, заснування місцевого „Сокола", що починає обєднувати всю українську ремісничу молодь у Дрогобичі, якої тут є понад вісім соток. Згадуючи про ту нову установу, д-р Витвицький вказав, що організація українських робітників та ремісників на платформі національного світогляду — це одно з головних завдань нашої національної політики, яка повинна в цьому напрямі працювати з усіх сил. — Дня 3. ц. м. відсвятковано в Дрогобичі ювилейне свято „Просвіти", яке, не зважаючи на морози, зібрало незвичайно богато народу, так, що чимало людей відійшло, бо не могли одержати вступу на салю. Свято почалося кантатою Людкевича, відспівано „Дрогобицьким Бояном". Промова сен. Галущинського глибиною свого змісту була одною з тих, які рідко доводиться в нас чути. Співали опісля хори: діточий тутешньої „Рідної Школи", читальні в Мразниці, в Трускавці, в Грушові і „Дрогобицького Бояна". Всі вони: одні прецизією виконання, другі богатством голосів та їх свіжістю (хор у Трускавці і Мразниці), інші силою своєї інтерпретації захоплювали публику. Диріґенти пп. Іваненко (за „Бояна"), Гаврищук за діточий хор, Білас, Антонович, Чаповський за хори з Мразниці, Трускавця і Грушова збирали рясні оплески. Проф. Чорномаз деклямував гарно Х. главу „Мойсея". Свято закінчив коротком промовою д-р Витвицький, після чого був ще удатний живий образ. Свято пройшло серед високого настрою. — З теплішою порою почалася знова оживлена діяльність наших просвітних та господарських повітових централь. Останньої неділі (17. березня) 8 сіл витало у себе делеґатів „Просвіти" і Повітового Союзу Кооператив: Губичі, Опарі, Тустановичі, Гукова-

Гора, Болехівці, Почаєвичі, Ластівки, Дорожів, Винники. Відновлено досі 14 кружків „Сільського Господаря", починає поширювати на повіт свою організацію і т-во „Сокіл".

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Василь Кархут Л. Ч.: **Перша проба пластуна"**. (Научний матеріял до і. пластового іспиту для вжитку пластунів-ремісників). 15 рисунків. Львів 1929. Стор. 60, форм. 16°.

Материалы для списка указателей русской периодической печати. Составила Н. А. Вукотич. Ленинград 1928. Издательство Академии Наук СССР. Стор. 74, форм. 4°.

ЖУРНАЛИ:

„Розбудови Нації", орґан проводу українських націоналістів. Рік II, Ч. 1 2. Прага, січень-лютий 1929. Зміст: Від конґресу українських націоналістів; В. Мартинець: По конґресі; Б. Дніпрянський: Революція національна й пролетарська; Евг. Онацький: Релігійна політика Муссоліні й Ватикан; Вас. Бобрів: Американські українці; В. Богуш: Економічні взаємини між Україною і Росією в СРСР.; Ю. Милянич: Раймонд Пуанкаре; ґен. Омеляновичів-Павленко: Початок 1919 р.; Огляди й хроніка; Орґанізаційна частина.

„Нива", часопис присвячений церковним і суспільним справам. Ч. 3. Рік XXIV. Львів, березень 1929. Зміст: Вас. Щурат: Памятка по речникови покривджених; Наш напрям; о. І. Рудович: Катехитичний конґрес у Монахові; о. І. Н.: Про великий піст; о. Мих. Ковальчик: Про доходовий податок; Союз українських хліборобів; Нові книжки; Всячина; Проповіди.

„Табор", воєнно-літературний журнал. Ч. 9. Каліш, листопад 1929 р. Стор. 146, форм. 4°.

„Slovansky Prehled", Sbornik pro poznavani politickeho, hospodarskeho, socialnihc a kulturniho zivota slovanskych statu a narodu. Redaktor Adolf Cerny. Cislo 3. Brezen. Rocnik XXI.. V Praze 1929.

„Молоде Життя", часопис українського пласту. Ч. 3. IX. рік. Львів, 15. березня 1929.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський театр:

Четвер 28., пятниця 29. і субота 30. березня театр замкнений.

Кіна.

„Апольльо": „Безгрішниця" Лявра Ля Плянте.

„Лев": „У крутіжі Парижа" з Ліль Даґовер.

„Оаза": „Останній приказ".

„Палас": „Половена оканного".

„Пан": „Уланські любощі".

„Промінь" на Знесінню: „Голгофта".

„Фатаморгана": „Сторожі чесноти"

„Химера": „Крила".

Програма радіо.

Пятниця 29-го.

Льондон (358). 18·45 Камерний концерт. 21·00 Симфонічний концерт.

Париж (1744). 15·45 Концерт. 20·30 Концерт.

Берлін (475,4). 16·30 Концерт орхестри Штайнер.

Рим (443,8). 20·45 Релігійна музика.

Мілано (501,2). 1.·30 Радіоквартет. 16·30 Джезбенд.

Ляйпціґ (361,9). 21·30 Гимни та релігійні пісні.

Гамбурґ (391,6). 20·00 „Бідний Генрик", музична драма.

Відень (519,9) 20·25 Смичковий квартет Гайдна.

Москва (363,7). 14·00 Діточа програма. (1442,3). 16·00 Европейська музика.

Харків (477). 19·30 Музична трансляція. (1680) 19·30 і 20·30 Концерт для національних меншостей.

Варшава (1395,1). 19·30 Великодна містерія.

Субота 30-го.

Льондон (358). 17·30 Октет Слайдель. 22·30 Концерт радіоорхестри.

Париж (1741). 18·45 Пате.

Берлін (475,4). 17·00 Органовий концерт. 20·00 Радіоорхестра. 21·00 Сцени з „Фавста".

Мюнхен (536,7). 16·30 Релігійна академія.

Відень (519,9). 17·35 Авдиція для дітей. 18·50 Камерний концер

Брюссель (511,9). 20·15 Вечірний концерт. 22·15. Музика з готелю Палас.

Будапешт (545). 12·05 Військова музика. 19·30 Великодний концерт. 21·15 Циганська музика.

Мілано (504,2). 12·30 Радіоквартет 20·30 Джіуліано" опера Зондові.

Франкфурт (421,3). 16·15 Концерт радіоорхестри.

Ляйпціґ (361,9) 20·00 Концерт Фільгармонії.

Москва (1442,3). 10·20 Оперова музика. 19·00 Популярний концерт.

Харків (1680) 18·30 Вечір танку та гумору. 22·00 Музика до танців.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український Театр дир. П Карабіневича

Копичинці:
29.III. Казка Старого Млина.
30.III. Сирітка Хася.
31.III. Базар.

Теребовля:
1.IV. Базар.

Гермопіль:
2.IV. Базар.
3.IV. Два заводі.

Козова:
4.IV. Вій.
5.IV. Казка Старого Млина.
6.VI. Вихрест.
7.IV. Маруся Богуславка.

Бережани:
8.IV. Вій.
9.IV. Базар.
10.IV. Маруся Богуславка. 6—?

Конкурс на ведення театру Кооператива" Український Театр" у Львові розписує конкурс на зорганізування та ведення театру під фірмою Кооперативи приблизно на умовах дотеперішнього II театру. Оферти вносити до дня 1 травня (мая) 1929 р. на адресу „Кооператива Український Театр" у Львові, вул. Руська 18. І. п. з яко мога точним пляном діяльности. 1697 1-1

Збірка Вп. М. Говиковичевої в Сполучених Державах Півн. Амер на цїли Українського Краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молодю в Галичині, зокрема на удаштування дітячої санаторії і приюту для сиріт. (В долярах.): Detroit, Fordson 256·11, Manchester 44·94, Boston 99·05, Chicago (N., E., Westpulmen, ulmen Burenside) 859·11, Woonsocket 56·94, Fall River 25·45, Cleveland 188·99, N. York, Brooklyn J. City 137·27, Yonkers 31. Newark 131·20, Hartford 100·94, Terry ville 20·6, New Britain 19·45, Passaic 43·58 Bayonne 37·48, Philadelphia 230·50, Ansonia 70·45, Scranton 79·4, Mt. Carmel 26·67, Shenando 53·10, Minersville 35, Fackville 14·91, Maizeville 27·30, Baltimore 5, Northampton 111·95, Allentown 67·38, Troy N. Y. 13·20, Stamford 20·11, Glastenburg 17, Wilkes Barry 32·17, Olyphant 151·50, Rochester 195·80, Buffalo 179·45 East Buffalo 128·35, Hamtranck 166·50, Elysabeth 28·00, New Haven 16·28, разом дол. 4321·97. Я. Корпан. Н. Йорк 200 штук одіння, вартости около 100 долярів.

Станиславів дня 1. V. 1929. З приводу 60-літнього ювилею „Просвіти" святочна вистава народньої оперетки на 3 дії Артимовського Запорожець за Дунаєм" при ласкавій співучасти артистки Ювилятки п. С Стадникової і артиста львівського театру п. І. Рубчака. Початок год 6. попол. — Дня 6. IV. і 7. IV. опера „Галька" при ласкавій співучасти оперового співака інжинера п. А. Гаєка і співачки п. Костівної. 1700 1-2

Замісць вінка на могилу бл. п. Людвика Турчина зложили на українських інвалідів 10 зол. — Серкези. 1701 1-1

Надзвичайні Загальні Збори Т-ва „Відродження" у Львові відбудуться в неділю дня 14. квітня ц. р. в салі Т-ва „Українська Бесіда" (вул. Рутовського 22) в год 4·30, а в год. 5. без огляду на число членів. Порядок нарад: 1) зміна статуту, 2) організаційні справи, 3) внески і запити. — За Головну Раду Т-ва „Відродження" д-р Іван Раковський голова, Михайло Хомик секретар.

Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові пригадує, що звичайні Загальні Збори Т-ва відбудуться в неділю дня 31. ц. м. в салі „Української Бесіди" (вул. Рутовського ч. 22) в 5. год. попол. Право голосування мають усі члени-опікуни, члени Головної Ради, голови Філій або їх заступники, члени контрольної комісії і відпоручники звичайних членів, вибрані на філіяльних зборах. Просимо в останнє наші Філії прислати нам звідомлення з діяльности, себто виповнений квестіонар. 3 6

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЛЕКЦІЇ і конверзації української мови потребує пан, що уміє по польськи, найрадше у студента. Зголошення до Адміністрації під „Конверзація" 1702

ШОВКИ на сукні та білля як також інші матеріяли. БЛЯУШТАЙН ВАЛОВА 11. 1646 2-3

ПЛАТИМО високі ціни за золото бриляити і перли Домбровскі-Розважевскі, Львів, (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 2. Оцінка безплатно. 13 6 43—

НОВІ НОТИ В. Безкоровайний: Піду в садок, Думи мої — міш. хор, Плотію усів, Садок вишневий — хор жін. і муж., Треба всюди приятеля — сольоспів. 1674 3—3

МУЗИЧНІ ВІСТИ приймають дописи. Пошукують кольпортерів. Ноти і катальоги висилає: Торбан, Львів, вул. Осолінських ч. 6. 1579 9—10

РАТУЙТЕ своє здоровля і з весною починайте лічення водами мінеральними фабрики Здоровля" (вул. Здрове ч. 9, тел. 14—72). — Води ці продуковані і під директивою визначного хеміка удосконалені, перевисшають в успіхах всі інші. 1684 2—3

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ військову книжечку, видану через ПКУ в Раві руській на імя Стефан Молоко син Гриня, ур. 1904 р. 1683 3—3

ШУКАЮ 3—5 покоїв з кухнею з повним комфортом близько середмістя. Посередництво виключене. Зголошення з поданням услів прийме в чемности: Описько, склад порцеляни, Галицька 10. 1693 2-3

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецизійні продає за готівку і на рати від десятків літ в найліпшої сторони звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 151-?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст недуг легінів. серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 **Пересвітлення Рентґеном.** 21—24

Спеціаліст скірних, венер. недуг і косметики

1703 1—1

д-р Роман Дольницький

орд. 3—6 попол., Глубока 10. партер.
Кварцева лямпа і дітермія.

Комплєтні накриття

столові з правд. хінського срібла, срібла і альпаки по найнизших цінах тільки у ГРИНБЕРГА, Львів, Сикстуська 4.

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючихся зубів пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. і. Урядовцям і студентам значна знижка. Тел. 65-73.
1689 2—10

ПІДЛОЖА ДЛЯ КУЛЬОК І КУЛЬКИ

цілий склад перенесено з фірми „Sair" до фірми **ШУМАН, Городецка 26 Телеф. 41—47. де треба звертатися в вс якими замовленнями був. ф-ми „Sair".** 1658 2—5

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до Себе дня 6-го березня 1929 р. бл. п. о. Луку Демчука, довголітнього пароха в Кальнім Зборівського повіту. Полишена в тяжкому горю Родина дозволяє собі зложити на цьому місци глибоку подяку всім тим, які спішили до нас у хвилинах нашого горя зі словами розради і потіхи, зложити щиру подяку тим, що віддали останню прислугу Покійному. А вже найбільше щирого співчуття та пошанівку памяти Покійного виявило Впр. і Всч. Духовенство, яке відпроваджуючи Його на місце вічного супочинку віддало Йому останню прислугу. В першу чергу дякуємо Всч. о. Ярославові Лукавецькому за його правдиво батьківську поміч в часі недуги Покійника та приготовання Покійного в далеку дорогу. А дальше дякуємо Всч. ОО. Осипові Кучкуді з Бібщан за прощальне слово при виносі трумни з дому жалоби, Онуфрійові Гайовському за промову в церкві та деканові Н. Рипареві з Дилова, Гаврищеві з Урмаия, Левицькому з Дусанова, Даниленичеві з Розвадова, Кутному з Година, Гуньовському з Махновець, Малчинському з Краснопущі, Кондратові з Коропця і Всч. о. Костиловському, латинському пароховi з Поморян. Глибока дяка д-рові Зеґельберґові, лікареві з Поморян за понесені труди в часі лікування Покійного, та Панству Олешкевичам з Жабина. Дякуємо членам церковного Братства з Кального, а далі місцевому громадянству і з доокол ичних сіл, які не пожаліли часу і прийшли у велику непогоду на похорон. Подяка всім що кріпили нас словами, навіяними потіхою і надією Божого Милосердя для нас осиротілих. Нехай Всевишній винагородить сторицею всіх Вас. — **Олена Демчука, вдова, Ігор, син, Ростиславка і Лідія, доньки, Ярослав Гузар, зять і Мартуся, внучка.**
1699 1—1

Звичайні Загальні Збори

АКЦІОНАРІВ

Земельного Банку Гіпотечного

акційної спілки у Львові

відбудуться дня 30. квітня 1929 року в сали Краєвого Союзу Кредитового у Львові, Ринок ч. 10. І. поверх о год. 16.

ДЕННИЙ ПОРЯДОК:

1) Рахунковий звіт за рік 1928 зі справозданням Надзірної Ради з діяльности і стану Банку та ухвали в тій справі.
2) Розділ зиску.
3) Вибір членів Надзірної Ради.
4. Внески по думці §. 71. уст. 3. статута.

До голосу на Зборах є управнені ці акціонарі, які найпізніше 14 днів перед Зборами зложать в Дирекції Земельного Банку Гіпотечного у Львові або в Українській Щадниці в Перемишлі вимагану статутом скількість акцій враз з незападаними купонами. Управнення до вступу на Збори будуть видані леґітимації (§§ 65, 67. і 69 статута).

П. Т. Акціонарі, котрі не одержали ще своїх акцій, як що наміряють взяти участь в Загальних Зборах, повідомлять о тім Дирекцію Банку, подаючи свою адресу, щоби видано їм на час леґітимації на Збори.

НАДЗІРНА РАДА
ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО
Спілки Акц. у Львові.

=94 1—1

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів, Ринок ч. 10